

[J. S. Foget.]

jeg angriber, langtfra! Embedsmænd er Embedsmænd, men det er den politiske Indflydelse paa de Ting, der her er foretaget. Og Ministeren vil vel ikke paastaa, at dette Spørgsmaal, hvis ikke det var blevet til Politik, var endt i Grøften? Vil Ministeren paastaa, at hele denne Eksportsag, hvis ikke den var lagt fuldstændig politisk op fra Socialdemokratiets Side, fra Regeringens Side, da vilde have faaet dels det Omfang, dels den Form? Langtfra! Den var rejst fra først af som en Paataale fra en ansvarlig Folketingsmand, og det blev, lige saa snart det var fremsat, drejet om, saaledes at nu skulde han straffes for, hvad han havde sagt. Det er det Ansvar, som Landbrugsministeren tog, det er det Ansvar, som Justitsministeren har sammen med ham, og det er det, jeg paaklager, det er det, jeg angriber, aldeles ikke Domstolen.

J. P. Larsen: I afvigte Rigsdagssamling behandlede dette høje Ting en Forespørgsel i Relation til den saakaldte Kød-eksportsag, stillet af de samme ærede Medlemmer, som nu atter demonstrerer deres Videbegærlighed. Jeg haabede og troede efter Behandlingen, at derefter var denne Sag gaaet den for alt Kød beskikkede Gang, saa der ikke skulde spildes mere Tid og flere Ord paa den Sag. Jeg bestyrkedes yderligere i denne min Tro ved den Skæbne, som beredtes omtalte Sag ved De jyske Landboforeningers Delegeretmøde for nylig, hvor Sagen atter rejstes og fik en Behandling, der vidner om de delegeredes sunde Fornuft, men absolut ikke opfordrer til paa ny at søge Liv pustet i Sagen.

De ærede Forespørgere har ikke taget ved Lære. Det synes dem ligefrem i Kødets baaret til enhver Tid st skulde snakke Eksportsag. Grundene kan være flere. De ærede Forespørgere har jo været besat af en saa klippefast Overbevisning om begaaet Uret, at de ligefrem ikke kan lade være bestandig at bore i Undergrunden for om muligt at finde Beviserne for deres Overbevisnings Rigtighed. Dette vil jeg helst tro, selv om det er svært, thi det kan efter det hidtil passerede ogsaa se ud, som om denne Sag i Mangel af bedres Havelse skal bruges for at vække Opmærksomhed om de ærede Forespørgeres Parti.

Jeg vil imidlertid raade de ærede Forespørgere til nu at høre op. Denne Sag er for længst destrueret som ubrugelig til agitatorisk Føde, og efter det Forløb, som Debatten foreløbig har faaet her, og efter den Maade, hvorpaa Ordføreren for Forespørgerne har ført Sagen frem over for den højt-ærede Justitsminister, forekommer det mig, at den anden Mulighed er den rigtige, at det, det gælder om, er at vække Opmærksomhed, stadig holde Tvivlen ulmende i Befolkningen, stadig bære Ved til det Baal, der kan fortære Retsbevidstheden i vort Folk, med Paastande fremsat her Gang paa Gang. Den juridiske Side af Sagen skal jeg selvsagt ikke blande mig i. Jeg skal kun forstærke mit Raad til Forespørgerne: Hør nu op med denne Sag, den egner sig ikke mere til Formaalet!

Simonsen: Om det juridiske Moment i denne Sag skal jeg ikke udtale mig, men hvad selve Sagens Realitet angaar, vil jeg gerne have Lov paa mit Partis Vegne at udtale, at vi ikke kan billige den personlige Forfølgelse af Eksportudvalget og i første Række af dets Sekretær, som Det frie Folkeparti stadig væk iværksætter. Efter at hele denne Sag er procederet for Domstolene i alle Enkeltheder og med det Resultat, som vi alle sammen her kender, finder vi ikke, at der i Virkeligheden er noget at tilføje.

Paastanden om, at Retsbevidstheden ude i Befolkningen skulde være krænket gennem denne Sags Afgørelse, mener jeg er ganske hen i Vejret. Jeg kan her henvise til, at en Resolution af samme Karakter som denne Forespørgsel paa De jyske Landboforeningers Delegeretmøde for fjorten Dage siden i Aarhus blev afvist af de delegerede, og at der kun af de ca. 300 delegerede, der var til Stede, var 7, siger og skriver syv, der vilde stemme for en saadan Resolution.

Jeg vil med den Begrundelse, jeg her har fremsat, sige, at jeg finder ikke, der er nogen som helst Grund til, at vi fortsætter med en Diskussion af den Karakter, som Det frie Folkeparti begynder med i Dag.

Victor Pürschel: Jeg forstod den højt-ærede Justitsministers Udtalelse saaledes, at han ikke kunde modtage den stillede Dagsorden — det blev ikke sagt direkte, saaledes som jeg i en Aarrække har kæmpet for, at